

שולי רנד רצוא ושוב

נס"ר

הילד המשיח

בחלומי ישבתי על ספסל
בשערי העיר ירושלים
שלג כבד סביבי נפל
אך בי לא נגעו המים

בחלומי ידעתי בבירור
התרחשות לעומתי מתרגשת
שפתיי רחשו בבהילות
תפילה חרישית ועיקשת

ברק פתח את השמיים
ולרגע ראיתי הכל
במופלא אל תחקור
סגרתי עיניים
ואז דיבר אלי אותו הקול

בחלומי פתחתי את עיניי
ולצידי על הספסל ראיתי ילד
והילד זקן וחכם
ולילד אין כתר אין עֵם
אך לי היה ברור וּמְחֻזָּר
כי כך ליבי לחש לי והבטיח
שהילד הזה המוזר
הוא, חי נפשי, המלך המשיח

ותכף כשהביט לתוך עיניי
הוא ראה עלי הכל
בושה שכזאת לא ידעתי מימי
אבל לא התאפקתי מלשאול
מתי זה כבר נגמר?
הגלות המר הזו?
מתי סופסוף תתגלה?
מתי תכלה רשעה מארץ
ופינו בַּשְׁחוק יִמְלֵא
בחלומי

בחלומי הוא נעמד על הספסל
פרש כפיו, הפשיל ראשו לאחור
בידו האחת צצה קשת
בידו השנית הכינור
והוא ניגן געגועי געגועים
עד נשמתי לצאת היתה מפרכסת
מליבי נשרו אבנים עם כל משיכה של הקשת

איך הוא ניגן!

חרקה הקשת, יבב כינור
קול שופר מרחוק הגיח
ואז היישר אל תוך ליבי השחור
צעק הילד המשיח
מתי כבר תתעורר אתה?
מתי סופסוף תגלה
לא בשמיים היא
רק בפיו ובלבבך חסרונך תמלא
בחלומי
בחלומי

בחלומי ראינו שועלים
פוסעים מעל חורבות בית מקדשנו
השמיים כבדולח צלולים
בצחוק פרצנו שנינו

צדיק

מדבר על אמונה, אבל כולך אחוז בטבע
כואב את צער השכינה, מצערך לא זו לרגע
איך תמכור להם שמחה, כשאתה אחד העצובים בעיר
כמה חשוב זה לב פתוח, אתה אומר, אך את ליבך לְאַחַר לא תסגיר

כלי מחזיק ברכה הוא השלום, ואין שלום עם עצמך
אל תעשו תורה קרדום, פגיון וְחָרֵב תורתך
על קלה פְּחֻמֹּרָה, מתייגע, מתאמץ
משנתך סדורה, ברורה, בחדרים חמץ.

איך הוא פוסע בנחת, בגאון
משתכר, מסתחרר מקולות ההמון
הם קוראים לו צדיק, אשריך צדיק

בחיק הכסיל ינוח כעס, חמת פתנים היא חמתך
טיפש עובר ימיו בלי מעש, אתה טובל בַּעֲצָלוּתך
איך תזכור מאין באת כשאתה לא זוכר לאן אתה הולך
אני יתוש קטן מלמטה, אתה אומר, שוין
אך בליבך שד מיער מוֹלֵךְ.

איך הוא פוסע בין אור לשיגעון
מהדס מעדנות על ראשי הָהָמוֹן
הם קוראים לו צדיק, אשריך צדיק

היי צדיק, תנוח, תעצור
עד מתי תתעקל, עד מתי תלך סחור סחור
הרי אתה יודע שכלום לא יעזור
דרך הכאב הזה אתה צריך לעבור

אף אחד כבר לא דוחק בי, מה לך נרדם?
לילותיי כבר לא באים לתבוע עלבונם
איך אוכל ממך לברוח, אנה אמלט?
צדיק במותו עוד חי, אני בחיי כבר מת

היי צדיק, בין כסה לעשור
לעצמך מה תספר, מה לעצמך תמכור?
הרי אתה יודע שכלום לא יעזור
דרך הכאב הזה אתה צריך לעבור

צדיק

אבא שלום

אבא, שלום, זה שוב אני שמדבר אליך
כל כך הרבה התרוצצתי היום, כל כך מעט חשבתי עליך
עת החזרת נשמתי לגופי, ממסעיה בהיכלות של אור
ומאז אני חי, אתה יודע, בעל כורחי, גם נשמתי לא ששה לחזור

רודף אחר הבהמות, עודי שוגה בדמיונות, שכשאשיג אותם אוכל לנוח
על צווארי החבל ועודי טובל בַּהבל, רץ אחרי הרוח
ובסופו של יום זה זמן לבוא חשבון, ומה אניח על כף המאזניים?
כמה פעמים הסתכלתי היום אל השמיים?

אבא, שלום, זה שוב אני שמדבר אליך
כל כך הרבה קיבלתי היום, כל כך מעט החזרתי אליך
מתחת לשולחן יושב, פירור אחר פירור גונב
מה שנופל מבין אצבעותיך
מתחת לשולחן יושב, שירים שבורי משקל כותב
לרצות לרגע את פניך

ובסופו של יום, זה זמן לבוא חשבון, ומה אניח על כף המאזניים?
כמה פעמים הסתכלתי היום אל השמיים?
כמה פעמים הסתכלתי היום אל השמיים?

אבא, שלום, כאן שלום יוסף מדבר אליך
רציתי רק לומר בפשטות
קשה בלעדיך

הספינה

עד אז חיינו זרמו למישרין בנהר הטוב
היו לנו ימים יפים, רעננים כטל רטוב
לא היה שום ענן שיסגיר את מה שאיתנו עומד לקרות
בפה מלא אני מזהיר:
היטבנו לחיות
היטבנו לחיות

ואז החלו השמועות, הנשמות הטהורות
היה להן כבר מה ללעוס
מעל ביתנו הקטן והחמים אדי התרעלה החלו לתסוס
לא רצינו לשמוע, לא רצינו לראות
אמרנו סתם חלום רע
ביום סגריר אחד הבנו:
אנחנו בצרה צרורה
אנחנו בצרה צרורה

והספינה
איכשהו שטה
פלאי פלאים
שטה הספינה
רוטן, מתמרמר הים
מלחיה שיכורים כולם
רב-חובל חמק ונעלם
חמק ונעלם

גמרנו אומר למסור את נפשנו
לקרוע את רוע הגזירה
בכל כוחנו ועוצם ידנו
כביכול בני בחירה
איך עמדנו בפרץ
איך נלחמנו במרץ
חסמנו גשרים
עשינו טלפונים
הפעלנו קשרים
מה הועילו הקשרים?

"הרשות מביעה השתתפות עמוקה וכנה בצער"

אבל הם לא שום צד בעניין

הגזבר לחשש שבליבו הוא איתנו אבל יש לו אישה לפרנס

הוא רק בורג קטן

יום קשה מקודמו, מכה רודפת מכה

עוד זה הולך והנה זה בא

סדק מכוער

בבטן הרכה נבקע

בבטן הרכה נבקע

והספינה

איכשהו שטה

פלאי פלאים

איך שטה הספינה

הים שוצף וקוצף

מלחיה כתף אל כתף

רב-חובל בטליתו מתעטף

בטליתו מתעטף

אז שינה רב-חובל טעמו, פתח את פיו ואמר:

כל מי שעניו בראשו יבחין

עוד מעט הכל נגמר

הרחיבו שפתיים

פירשו כפיים

יחדו ייחודים

אולי יאריך אף

עוררו רחמים

השם, השם, אל רחום וחנון

ארך אפיים ורב חסד ואמת

נוצר חסד לאלפים

נושא עוון ופשע

וחטאה ונקה

חננו, עננו

חננו, עננו

הגיעו מים עד נפש

הגיעו מים עד נפש

והספינה

איכשהו שטה

אחים הושיעו

עוד שטה הספינה

גל אדירים מעלינו נוסק

עברה וזעם, אש גופרית הוא יורק

והים

שפתותיו ילקק

שפתותיו ילקק

החקלאים

זאת היתה שנה שחונה
שתקו שמיים
החקלאים שִׁרְכוּ רגליהם בשדות
עמדו הנהרות ריקים בורות המים
והשמיים לא רוצים לבכות

לכולנו לא היתה שנה מזהרת
לעבדים היינו לשפחות
עת בפנינו האמת סוּטרת
עוקרת מִקֶּרְבֵּנוּ אנחות

אבל אנחנו הוספנו והכבדנו את ליבנו
עורפנו הפלאנו להקשות
אטמנו אוזנינו מִשְׁמוֹעַ
עצמנו עינינו מִרְאוֹת
והשמיים לא רוצים לבכות

האדמה נתכערו פניה
שמש דם בה עשתה שְׁמוֹת
נסדק עורה, נבקעו שפתיה
והשמיים לא רוצים לבכות

תנים מזי רעב פשטו על אסמינו
בקול עגום געו הבהמות
נגסנו איש בבשר רעהו
הבערנו אש, ליבינו מחלוקות

אבל אנחנו הוספנו והכבדנו את ליבנו
עורפנו הפלאנו להקשות
אטמנו אוזנינו מִשְׁמוֹעַ
עצמנו עינינו מִרְאוֹת
והשמיים לא רוצים לבכות

עוד מעט קט פורחת נשמתנו
חסרי אונים ואפוסי כוחות
מקירות הלב צעקנו לשמיים
והשמיים לא רוצים לבכות

אבל אנחנו הוספנו והכבדנו את ליבנו
עורפנו הפלאנו להקשות
אטמנו אוזנינו מִשְׁמוֹעַ
שוועת הדל, צווחת המטורף, זעקת הנגזל
אטמנו אוזנינו מִשְׁמוֹעַ
פנינו יבשו מדמעות
והשמיים לא רוצים לבכות
השמיים לא רוצים לבכות

עוד טיפה

אני עומד על שפת נהר
גווי כפוף, ליבי נשבר,
וכל ימי רצוא ושוב
בין שמיים וארץ

אם אמגר את הטינה
אלף את תשוקתי בינה
הלא לנצח אתקוטט
בין שמיים וארץ

אז פקחתי את עיניי
ודרשתי תשובה
מתי ינוסו הצללים
ותתגלה האהבה

בת צחוק שמעתי

עוד טיפה ועוד טיפה ועוד טיפה ועוד טיפה
גם לב האבן ימס
עוד טיפה ועוד טיפה ועוד טיפה ועוד טיפה
רוח בנפש נכנס
עוד טיפה ועוד טיפה ועוד טיפה ועוד טיפה
חץ ועוד חץ ועוד חץ
עוד טיפה ועוד טיפה ועוד טיפה ועוד טיפה
סלע דמעה תפוצץ

אדם לבד בלב נהר
צועק עד שגרונו ניחר
הזה שכרי על פועלי
בין שמיים וארץ?

אם אתקן את השבור
אברר את הטעון בירור
הלא לנצח דם שותת
בין שמיים וארץ

אז נפלתי על ברכיי
וביקשתי תשובה
מתי ינוסו הצללים
ותתגלה האהבה

בת צחוק שמעתי
עוד טיפה ועוד טיפה ועוד טיפה
גם לב האבן ימס
עוד טיפה ועוד טיפה ועוד טיפה
רוח בנפש נכנס
עוד טיפה ועוד טיפה ועוד טיפה
חץ ועוד חץ ועוד חץ
עוד טיפה ועוד טיפה ועוד טיפה
סלע דמעה תפוצץ

נשכבתי על האדמה
פרשה כנפיה הנשמה
צחוקה רועם ומתגלגל
מקצה עד קצה הארץ

גם לב האבן ימס
רוח בנפש נכנס

עוד טיפה ועוד טיפה ועוד טיפה
חץ ועוד חץ ועוד חץ
עוד טיפה ועוד טיפה ועוד טיפה
סלע דמעה תפוצץ

אדי

לזכרם של כל קורבנות
הריקנות והשעמום

ההורים של אדי נסעו סופשבוע לרומא
הזדמנות בשבילנו לפרוע פרעות ולחגוג
לדפוק את הראש עד אובדן עשתונות, עד לקומָה
יש לנו סופשבוע שלם להרוג

בסלון המרווח השתרענו
כמו היה זה כרם אבינו
תום בלע כדורים שעוזרים להרגיש
שלומי פָּנֶס ואני כמה גרמים של בְּסָטִים עשינו
אָדי פֶּאסָה בלע חתיכה של חשיש
ניסינו לקשור שיחה
ניסינו לקשור שיחה
ניסינו לקשור שיחה לא עלתה בידנו
טרוטי עיניים, קפוצי לסתות, על מה יש להם לדבר?
סופי משפטים חיפשו את ראשם
זאת לא היתה אשמתנו
הן כל אחד מאיתנו דלוק מחומר אחר

ההורים של אדי נסעו סופשבוע לרומא
הזדמנות בשבילנו לפרוע פרעות ולחגוג
לדפוק את הראש עד אובדן עשתונות, עד לקומָה
יש לנו סופשבוע שלם להרוג

כדורים שעושים להרגיש על תום כבר לא פעלו
אדי עמד בחלון עם עצמו מדבר
שורות אחרונות שעשינו לא הורידו ולא העלו
חתולי רחוב יללו ברשעות בחצר

היי טמבל, אמר שלמה פֿֿנֿס, למי בדיוק אתה שר?
הטמבל אמר לו, זה לא עניינך
לא שמעתי, אמרת לי לא עניינך?
הטמבל אמר, בדיוק
שלמה פֿֿנֿס פתח לו את הראש עם הבקבוק

אדי בעט לו בגב, אני בברכיים
תום לבית החזה שחרר לו אגרוף
הטמבל פרפר, חרחר, גלגל את העיניים
גוף בלי נשמה אספו הגלים מהחוף
גוף בלי נשמה אספו הגלים מהחוף

ההורים של אדי תפסו את המטוס מרומא
אמא חיוורת, אבא שפתיים נושך
הכל בגללך, היא בליבה מהרהרת
הוא בפנים זורק לה, הכל אשמתך

החוף היה ריק, הים שקט וקודר
רק טמבל אחד עם גיטרה ביד
עומד על החוף ומזמר
תראו את הטמבל דופק הופעה
אמר שלמה, צחקנו כולם
הטמבל הנמיך קולו, פניו אל הים

דע בני אהובי

הם יספרו לך שמליבי נעקרת
ומעל שולחני גלית לעד
הם יזכירו לך דברים שהסתרת
עד שכל גופך מבושה ירעד
הם יעמדו היטב על כל טעויותיך
טיפשותך, חיבתך אל הרע
הם ינודו לך זה היה בידך
ועכשיו אין לך דרך חזרה

ואתה תקשיב להם
ואתה תאמין להם

הם יוכיחו לך לרחמנותי יש גבול
אותו חצית בפחז רגליך
שום צעקה שום אנחה שום תעלול
לא יחזירו את פני אליך
הם יספרו לך על בת קול שלוחשת
שובו בנים שובבים
כולם חוץ ממך
הם יציעו לך
משנלכדת ברשת
עכשיו פרפר בה להנאתך

אל תקשיב להם
אל תאמין להם

דע בני אהובי
כי מליבי לא נעקרת
לעולם אתה לי
ילד חן בן שעשועים

מדבריהם האמת לא נעדרת
הן יש לך על מה להכות על חטא
דברים שיכולת לבחור אחרת
ולא מצאת את העוז להתחרט
אף על פי כן אהובי הרחק מליבך
כל מחשבת פחד בעתה
מתחת כל אמת דוקרת מסתתרת
האמת לאמיתה

אל תקשיב להם
אל תאמין להם

דע בני אהובי
כי מליבי לא נעקרת
לעולם אתה לי
ילד חן בן שעשועים

נכון שאני אוהב את הצדק
אבל למעלה מזאת
אני אוהב את הרחמים

אברם (חדר 202)

פתאום אתה שמח
אתה רוצה לחיות
פתאום אתה שומע
אתה חוזר לראות

דעתך מיושבת
פיך וליבך שווים
קרן אור על המיטה מרקדת
מגרשת את העבים

הרף עין ולאיש אחר היית
לא אדע על מה ולמה זכית
חוט בהיר של חסד על ראשך מתוח
מלמעלה מחפֶה הרוח לאסוף אותך

הן רק אתמול היית כבר
בתחתיות שאול, מה שם ראית?
אברם, מה גילית?
רק אתמול רצית כבר לשוט
אל מעבר לאופק הכחול
שייגמר הכל

הן רק אתמול היית כבר
בתחתיות שאול, מה שם ראית?
אברם, מה גילית?
רק אתמול רצית כבר לשוט
אל מעבר לאופק הכחול
שייגמר הכל

אז איך פתאום אתה שמח?
אתה רוצה לחיות
רוח באה מלמעלה
פתאום אתה כבר לא

אחד היה אברהם

לזכרו של אברהם אבוטבול

עבדים

העולם הזה מזדעזע
ימיו ספורים, קיצו קרב
העולם הולך ומשתגע
חומס, עושק, גוזל, גונב

העולם הזה רועד מפחד
פן ייוודע ויתגלה
שאין בו שום דבר מתחת
הוא רק זמני ומתכלה

העולם שולח ציפורניים
על טרפו לא יוותר
צועק בקול מחריש אוזניים
אכול, שתו, מחר לא יישאר

עבדים היינו, עבדים גם עכשיו
בהולי ממון, רדופי זהב
עבדים היינו, גם עכשיו עבדים
הבו לנו חומר, הבו לבנים

יהודים, אני רועד מפחד
פן ייודע ויתגלה
שאין בי שום דבר מתחת
אני זמני ומתכלה

נפשי האלוקית מודחת
הבהמית עושה שרירים
תחתיי האדמה רותחת
צריי לכלותי חוברים

מחזיק חזק בציפורניים
פן אפול ואשבר
נחמתי מוצא ביין
הולך וגס, הולך ומתכער

עבדים היינו, עבדים גם עכשיו
רדופי כבוד, אכולי כזב
עבדים היינו, גם עכשיו עבדים
הבו לנו חומר, הבו לבנים

אל ארץ ציה וישימון דוהרת הרכבת
אין קטר, אין חלונות, נוסעיה בלי פנים
על גג התחנה יושב עני יפה עיניים
מנענע ברגליים ומשורר בקול נעים

עבדים היינו, לא לנצח עבדים
אוטוטו, כן, אוטוטו, בני חורין
עבדים היינו, לא לנצח, יהודים
בתחנה הבאה בני חורין

אבא שלום

אבא, שלום, זה שוב אני שמדבר אליך
כל כך הרבה התרוצצתי היום, כל כך מעט חשבתי עליך
עת החזרת נשמתי לגופי, ממסעיה בהיכלות של אור
ומאז אני חי, אתה יודע, בעל כורחי, גם נשמתי לא ששה לחזור

רודף אחר הבהמות, עודי שוגה בדמיונות, שכשאשיג אותם אוכל לנוח
על צווארי החבל ועודי טובל בַּהבל, רץ אחרי הרוח
ובסופו של יום זה זמן לבוא חשבון, ומה אניח על כף המאזניים?
כמה פעמים הסתכלתי היום אל השמיים?

אבא, שלום, זה שוב אני שמדבר אליך
כל כך הרבה קיבלתי היום, כל כך מעט החזרתי אליך
מתחת לשולחן יושב, פירור אחר פירור גונב
מה שנופל מבין אצבעותיך
מתחת לשולחן יושב, שירים שבורי משקל כותב
לרצות לרגע את פניך

ובסופו של יום, זה זמן לבוא חשבון, ומה אניח על כף המאזניים?
כמה פעמים הסתכלתי היום אל השמיים?
כמה פעמים הסתכלתי היום אל השמיים?

אבא, שלום, כאן שלום יוסף מדבר אליך
רציתי רק לומר בפשטות
קשה בלעדיך

תודות

האמת היא שאני קצת חושש מהרגע הזה כי איך תתחיל לכתוב תודות לאלבום שמטלטל בין הרצוא והשוב כבר כמעט שמונה שנים? כל כך הרבה אנשים נגעו בו, ליטפו אותו, אחזו בצווארו; כל כך הרבה אנשים הקשיבו, נתנו אוזן, העירו, הסתייגו, עודדו, הרימו גבה, ולך תכלול את כולם?

בראש ובראשונה תודה לחבריי הנגנים: עמית יצחק, גדי פוגטש, עמית הראל, בנו הנדלר, ניר מנצור; אותה להקה מופלאה שנקבצה ובאה מכל קצווי הקשת לנגן ולעבד את השירים. תודה על נגינה חד פעמית ומופלאה שאין כמוה ליופי. כמה כישרון, כמה ענווה, כמה אהבה וכמה תודה בליבי אליכם.

תודה לשותף שלי ביצירת האלבום, המפיק המוזיקלי העצום, אסף תלמודי, שאני יכול למלא כמה דפים רק באסירות תודה על כל התרומה שלו לאלבום הזה בכלל ולי בפרט. תודה על הכישרון האין סופי, על האומץ, על אהבת היצירה והאמנות מעל לכל שיקול אחר, על הפתיחות, על החברות ועל כל מה שלמדתי ממנו בשנים האלה.

הלאה...

תודה מיוחדת למושיק קופ, גדי פוגטש ובנו הנדלר על המיקסים הנפלאים. תודה לאברהם אבוטבול זכרונו לברכה, שמוליק דניאל, אייל תלמודי, גרשון וייסרפירר, גליה חי, תמיר מוסקט, אסף אמדורסקי, שלומי שבן ושי צברי שהתגייסו באהבה לתרום מכישרונם. תודה לאנשי ההפקה: לניצן זעירא שתמך, עודד, נתן בי אמון ואת החופש האמיתי ליצור ולבטא את מה שחשוב לי. לענב רביץ ביקובסקי, יניב אלון, דניאל רנד ושרון ינאי.

תודה לרותי מרום על עבודת היח"צ הנהדרת,

לג'ייסון גילברט הנפלא על הקליפ וכל שאר הצילומים,

למשפחת פוגטש המורחבת,

לאולפני העוגן ולשלומי גוילי,

לאודי דבוש ופיסטוק אמנים, ללילך זהר ניר.

לאלדד שושן על הצילומים לעטיפה, לעמרי כהן על העיצוב.

לערן הוכברג, אריה בוים, יקי דוניץ, זיו לנגר, אריק קנלר, ידידיה מאיר, אלישע גרינפלד.

תודה לבני משפחתי היקרים לי מכל: דניאל, דויד, הילה, אריה, ישראל, אודליה ונחמן.

ומעל לכל תודה לקדוש ברוך הוא.

אני מבקש מהקדוש ברוך הוא שכל מחשבה טהורה, הרהור תשובה,

שמחה או תובנה של אדם שינבעו ויעלו מהאלבום הזה

יהיו לעילוי נשמת הורי האהובים יעקב פנחס ובלהה אדלה רנד זיכרונם לברכה.

תודות

האמת היא שאני קצת חושש מהרגע הזה כי איך תתחיל לכתוב תודות לאלבום שמטלטל בין הרצוא והשוב כבר כמעט שמונה שנים? כל כך הרבה אנשים נגעו בו, ליטפו אותו, אחזו בצווארו; כל כך הרבה אנשים הקשיבו, נתנו אוזן, העירו, הסתייגו, עודדו, הרימו גבה, ולך תכלול את כולם?

בראש ובראשונה תודה לחבריי הנגנים: עמית יצחק, גדי פוגטש, עמית הראל, בנו הנדלר, ניר מנצור; אותה להקה מופלאה שנקבצה ובאה מכל קצווי הקשת לנגן ולעבד את השירים. תודה על נגינה חד פעמית ומופלאה שאין כמוה ליופי. כמה כישרון, כמה ענווה, כמה אהבה וכמה תודה בליבי אליכם.

תודה לשותף שלי ביצירת האלבום, המפיק המוזיקלי העצום, אסף תלמודי, שאני יכול למלא כמה דפים רק באסירות תודה על כל התרומה שלו לאלבום הזה בכלל ולי בפרט. תודה על הכישרון האין סופי, על האומץ, על אהבת היצירה והאמנות מעל לכל שיקול אחר, על הפתיחות, על החברות ועל כל מה שלמדתי ממנו בשנים האלה.

הלאה...

תודה מיוחדת למושיק קופ, גדי פוגטש ובנו הנדלר על המיקסים הנפלאים. תודה לאברהם אבוטבול זכרונו לברכה, שמוליק דניאל, אייל תלמודי, גרשון וייסרפירר, גליה חי, תמיר מוסקט, אסף אמדורסקי, שלומי שבן ושי צברי שהתגייסו באהבה לתרום מכישרונם. תודה לאנשי ההפקה: לניצן זעירא שתמך, עודד, נתן בי אמון ואת החופש האמיתי ליצור ולבטא את מה שחשוב לי. לענב רביץ ביקובסקי, יניב אלון, דניאל רנד ושרון ינאי.

תודה לרותי מרום על עבודת היח"צ הנהדרת,

לג'ייסון גילברט הנפלא על הקליפ וכל שאר הצילומים,

למשפחת פוגטש המורחבת,

לאולפני העוגן ולשלומי גוילי,

לאודי דבוש ופיסטוק אמנים, ללילך זהר ניר.

לאלדד שושן על הצילומים לעטיפה, לעמרי כהן על העיצוב.

לערן הוכברג, אריה בוים, יקי דוניץ, זיו לנגר, אריק קנלר, ידידיה מאיר, אלישע גרינפלד.

תודה לבני משפחתי היקרים לי מכל: דניאל, דויד, הילה, אריה, ישראל, אודליה ונחמן.

ומעל לכל תודה לקדוש ברוך הוא.

אני מבקש מהקדוש ברוך הוא שכל מחשבה טהורה, הרהור תשובה,

שמחה או תובנה של אדם שינבעו ויעלו מהאלבום הזה

יהיו לעילוי נשמת הורי האהובים יעקב פנחס ובלהה אדלה רנד זיכרונם לברכה.

